

Bruk av Q-metode i Bambi-prosjektet

Ingunn Størksen

I denne artikkelen presenteres forsknings- og utviklingsprosjektet ”Barnehagens møte med barn og familier som opplever samlivsbrudd”. Prosjektet går også under kallenavnet Bambi-prosjektet. *Hovedmålet i dette prosjektet er å vinne mer kunnskap om hvordan barnehagetilbudet kan tilrettelegges for å ivareta særlige behov hos ulike barn og familier som opplever samlivsbrudd.* Dette er altså et normativt mål: vi ønsker å finne gode måter for barnehagen å møte barn og familier på når de opplever samlivsbrudd i hjemmet. Hvordan er det mulig å nå hovedmålet vårt gjennom forskning? Vi tenker at det finnes flere kilder hvor vi kan finne indikasjoner på gode måter å gå frem på i denne situasjonen. For det første ønsker vi å støtte oss til internasjonal forskning og studere intervensjoner og programmer fra andre land. Vi ønsker videre å involvere norske familie -terapeuter for å hente ut deres erfaringer med tiltak for små barn ved samlivsbrudd. Det er også vesentlig i dette prosjektet å hente ut erfaringer og opplevelser fra norske barnehager; fra ansatte og barna selv. For å studere denne typen erfaringer, følelser og opplevelser benytter vi Q-metode. Denne metoden er spesielt utviklet for å avdekke denne typen subjektive erfaringer, følelser og opplevelser. I denne artikkelen vil jeg gi et lite overblikk over Bambi-prosjektet og hvordan vi bruker Q-metode i forskningen som inngår i dette prosjektet.

Forekomst av samlivsbrudd i familiene til små barn i Norge

Bambi-prosjektet er støttet av Norges forskningsråd gjennom programmet PraksisFou. Bakgrunnen for å sette i gang med prosjektet er blant annet en høy forekomst av samlivsbrudd blant foreldre til små barn. Nye tall fra SSB viser at nærmere 2000 norske barn i alderen 0-5 år opplevde skilsmisse i 2008 (Statistisk sentralbyrå, 2009). Vi har grunn til å tro at det faktiske tallet for hvor mange barn i denne alderen som opplever foreldres samlivsbrudd (fra ekteskap eller samboerskap) sannsynligvis kan være mye høyere. Vi vet at nærmere 40 % av norske barn blir født av samboere (Statistisk sentralbyrå, 2006). Videre vet vi at samboere er ekstra utsatt for samlivsbrudd. Faktisk viste en rapport at 17 % av barna som var født av samboende foreldre opplevde samlivsbrudd innen 4-årsalderen (Jensen & Clausen, 1997). En lignende sammenligning av SSB tall over skilsmisser og de reelle tallene for alle barn (0-18 år) som faktisk opplevde samlivsbrudd mellom foreldrene hvert år viste at det reelle tallet sannsynligvis var over dobbelt så høyt som de offisielle SSB - tallene (Byberg, Foss, & Noack, 2001).

Små barns reaksjoner og tilpasning ved samlivsbrudd

Vi kan altså fastslå at det er relativt høy forekomst av samlivsbrudd også blant

familiene til de aller yngste barna. Hva slags innvirkning kan foreldres samlivsbrudd ha på små barn? Det finnes få eller ingen studier i det hele tatt omkring dette temaet i Norge, og det er mye som tyder på at det er behov for forskning (Størksen, 2008). Det finnes imidlertid noe internasjonal forskning. En studie med fokus på små barn og ulike familieformer viste at forskjellene mellom barn i ulike familiestrukturer når det gjaldt atferd, evner og tilknytning kunne forklares av relaterte forhold som for eksempel mors utdanning, inntekt, syn på oppdragelse, faktisk atferd, og depressive symptomer (Clarke-Stewart, Vandell, McCartney, Owen, & Booth, 2000). Flere vil hevde at disse mellom- liggende forholdene i mange tilfeller blir satt i gang av samlivsbruddet (se f.eks. modell i Amato, 2000), og at det derfor ikke blir helt riktig å si at familieform (to - foreldre, separert eller alene-foreldre) ikke har noen innvirkning på barnet.

Det finnes imidlertid studier som følger barna over tid, og disse studiene kan si mer om hvordan barna eventuelt endrer seg som følge av et samlivsbrudd.

En langtidsstudie fra Storbritannia fulgte barna fra de var 4 – 7 år (Cheng, Dunn, O'Connor, & Golding, 2006).

Man fant at samlivsbrudd i løpet av denne perioden var relatert til en økning i emosjonelle vansker og atferdsproblemer. Man ville også finne ut om barna som skulle komme til å oppleve samlivsbrudd i denne perioden allerede hadde flere problemer på første måletidspunkt (altså ved 4-årsalderen). Dette fant man ikke. Allikevel ble det funnet at samlivsbrudd i løpet av perioden var relatert til en økning i emosjonelle vansker og atferdsproblemer. Denne studien tyder på at selve samlivsbruddet medførte ulike reaksjoner hos barna. Problemer i forhold til atferd og tilpasning kunne altså ikke skyldes forhold som var tilstede før bruddet. Resultatene viste dessuten at barn av samboende foreldre var mer utsatt for brudd, og at disse barna også viste større reaksjoner til samlivsbrudd enn barn av gifte foreldre (Cheng, et al., 2006).

Videre finnes det enkelte studier som indikerer at et samlivsbrudd er sterkere knyttet til emosjonelle vansker hos barnet dersom barnet opplever et brudd i sine tidligste år. Dette kan kanskje skyldes at små barn i mindre grad har evne til å forstå og fortolke hva som skjer under et samlivsbrudd. Det har lenge vært antatt at små barn i større grad enn eldre barn kan utvikle fantasier i tilknytning til samlivsbrudd. De kan for eksempel tro at samlivsbruddet er deres feil, eller at en eller begge foreldrene vil kunne "skille seg" fra eller forlate barnet. Andre barn kan utvikle sinne og påfølgende skyldfølelse mot en eller begge foreldrene som var med på å la samlivsbruddet skje (Manfredi, 1977). Det er flere studier som viser at foreldres samlivsbrudd kan få innvirkning på barnas tilknytningsmønster på ulike vis (Lewis, Feiring, & Rosenthal, 2000; Nair & Murray, 2005).

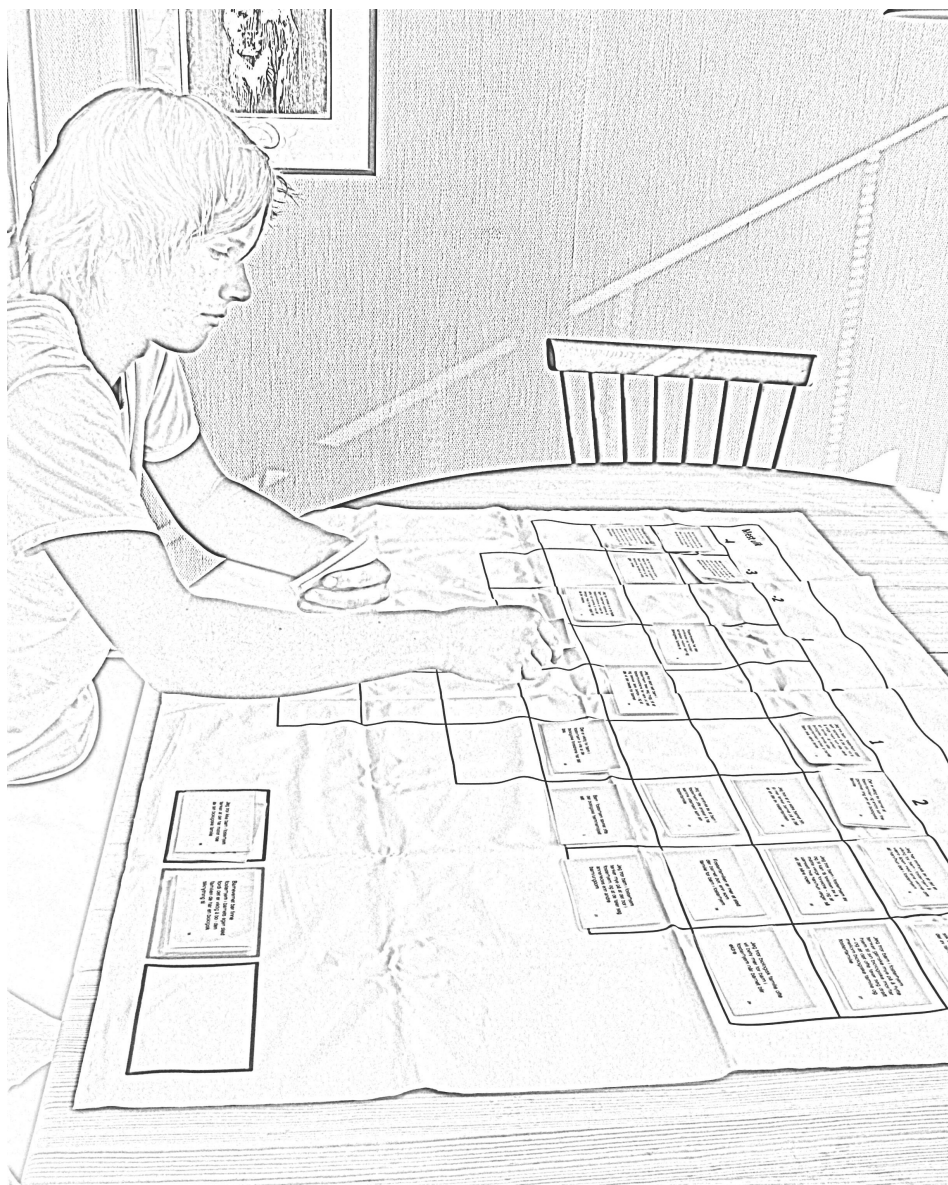
Resultater fra en studie med fokus på tidspunktet for skilsmissen viser at *tidlige skilsmisser* (5 – 11 år) er mer relatert til emosjonelle og atferdsmessige vansker enn hvis bruddet skjer når barnet er eldre (12 – 16 år) (Landsford, et al., 2006).

Lignende funn kan man også se i en annen studie. Denne fokuserte på atferdsproblemer og resultatene tydet på at barna som opplevde skilsmisse *før de fylte 6 år* viste flere atferdsproblemer enn barn av foreldre som skilte seg når barna hadde blitt eldre (Pagani, Boulerice, Tremblay, & Vitaro, 1997). Disse studiene peker mot at et samlivsbrudd kan være verre for yngre barn enn for eldre. Som nevnt så kan det være mulig at de yngste barna er mer sårbare når det gjelder brudd på relasjoner. På grunn av deres kognitive utvikling i denne alderen, så kan de kanskje også oppleve større forvirring og større vansker med å uttrykke hva som skjer når foreldrene skiller lag. Det er verdt å merke seg at det også finnes studier hvor man ikke har kunnet påvise

en slik sammenheng med alder ved brudd (Størksen, Røysamb, Holmen, & Tambs, 2006). I tillegg vet vi at negative effekter av foreldres samlivsbrudd kan vedvare både i ungdomstiden og i voksenlivet (Størksen, Røysamb, Gjessing, Moum, & Tambs, 2007; Størksen, Røysamb, Moum, & Tambs, 2005).

Behov for forskning

Som det fremgår over har vi en god del indikasjoner på at samlivsbrudd kan utgjøre en risikofaktor for små barns tilpasning og atferd. En internasjonal oppsummeringsstudie omkring små barn og samlivsbrudd konkluderer med at det trengs mer forskning innen dette feltet (Leon, 2003). I Norge finnes det særdeles lite forskning

Illustrasjon: En voksen som sorterer kort.

innen dette feltet. Det finnes også lite forskning omkring spesielle reaksjoner hos barn i en barnehagesetting, og på tiltak i barnehager ved samlivsbrudd. Derfor ønsker vi i Bambi-prosjektet å gjennomføre studier med dette temaet hvor blant annet norske 5-åringer inngår i en studie og ansatte i barnehagen inngår som informanter i en annen studie. Vi er altså ute etter å studere erfaringer og opplevelser: barnas egne opplevelser og følelser ved samlivsbrudd, og de ansattes meninger og erfaringer ved samlivsbrudd i barnehagen. Hvordan reagerer barna i barnehagehverdagen etter et samlivsbrudd i hjemmet? Hva er erfaringene og de subjektive opplevelsene blant barna og de ansatte? Hvordan påvirker samlivsbrudd de ansattes følelser? Hvilke erfaringer har ansatte med å sette i gang tiltak ved samlivsbrudd? Q-metode er utarbeidet for å studere subjektivitet, for eksempel oppfatninger, erfaringer, følelser, meninger, verdier, synspunkter og preferanser. Gjennom en Q-studie blir det klart hvilke ulike typer oppfatninger som kan finnes omkring et gitt tema. Derfor har vi funnet det hensiktsmessig å anvende Q-metode i flere av delstudiene som inngår i

Bambi-prosjektet.

Hva er Q-metode?

Q-metode ble altså utviklet for å studere og avdekke ulike sider ved menneskelig subjektivitet (Stephenson, 1953). Metoden anvender både kvalitative og kvantitative teknikker, og det kan være vanskelig å plassere metoden under disse kategoriene. Mange tenker at metoden hører hjemme under mixed-method tradisjonen (Ramlo, 2009). I korthet går metoden ut på at man presenterer ulike subjektive utsagn trykket på individuelle kort for respondentene. Respondentene i studien sorterer så kortene i henhold til en gitt matrise og med instruks om for eksempel å sortere etter det som er mest ulikt til mest likt slik de selv opplever det. Videre kjører man faktoranalyse på de individuelle kortsorteringene. Det er altså individenes kortsorteringer som er gjenstand for korrelasjonsanalyse og påfølgende faktoranalyse. Q-faktoranalyse skiller seg dermed fra tradisjonell faktoranalyse hvor enkelt-item er gjenstand for analyse. Resultatene fra en Q-analyse avdekker individer som deler subjektivt ståsted, for eksempel ved at de uttrykker samme

følelser, oppfatninger, preferanser eller holdninger. I denne studien vil resultatene kunne avdekke barn som uttrykker liknende følelser av egen emosjonelle tilpasning og atferd i hverdagen. Videre vil man kunne finne ulike grupper av ansatte som opplever barns reaksjoner ved samlivsbrudd på samme måte. En gruppe kan for eksempel oppleve at barna klarer seg fint og ikke trenger spesielle tiltak. Videre kan det finnes grupper av ansatte som opplever at barna strever på bestemte måter. Q-metode vil hjelpe oss å avdekke ulike syn blant ansatte i barnehagen, og kan dermed gi oss en pekepinn på hva som oppleves problematisk for ansatte, og hvilken type faglig oppdatering og veiledning det er behov for i barnehager.

De 5 stegene i en Q-studie

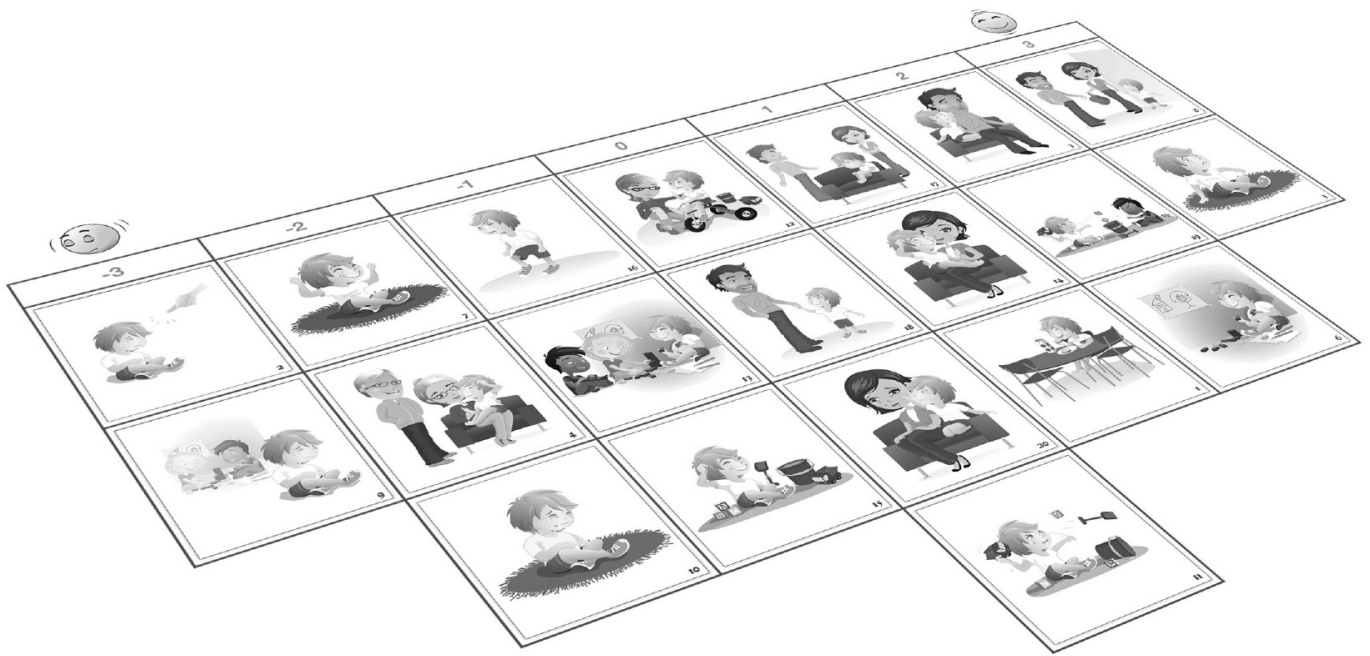
Ofte snakker vi om at det er fem spesifikke steg involvert i en Q-studie. En lignende beskrivelse av de fem stegene i en Q-studie har blant annet blitt gitt av Professor Steven Brown og flere andre (Brown, 1980; Previte, Pini, & Haslam-McKenzie, 2007; Stenner, Watts, & Worrell, 2008; Van Exel & de Graaf, 2005). Jeg vil nå gi en rask gjennomgang av de fem stegene.

Det første steget involverer å definere det som kalles "concourse" for studien. Concourse referer til den totale flyten av kommunikasjonen som eksisterer rundt det aktuelle temaet for studien. Med andre ord omfatter concourse et uendelig antall subjektive utsagn knyttet til temaet. Det vil derfor være umulig å få en fullstendig kartlegging av hele concourse. Forskeren arbeider allikevel for å få en god oversikt over concourse gjennom personlige intervjuer med aktuelle representanter for respondentgruppen, men kan også hente utsagn fra media, forskning eller litteratur på området (Thorsen, 2006).

Det neste steget involverer å utvikle Q-samplet – eller et passelig sett med utsagn. Q-samplet inneholder et sett med utsagn som er representative for concourse, men som er mindre i antall. For å oppnå et slikt representativt

Illustrasjon: Eksempel på kort i barnestudien.

Illustrasjon: Eksempel på ferdig sortert matrise (tilfeldig illustrasjonseksempel).

Q-sample kan man benytte et "Fisherian balanced design" (Stephenson, 1953). Et slikt design sikrer oss at vi dekker ulike tema som kommer opp i arbeidet med concourse på en balansert måte – altså at de ulike temaene får et passende antall utsagn hver og at ikke noen tema blir overrepresentert eller underrepresentert. Det utvikles så en matrise som har et likt antall med ruter som det endelige antallet med utsagn i Q-samplet, for eksempel 40 til 50 utsagn.

Det tredje steget består av å definere P-set. I Q-metode refererer P-set rett og slett til gruppen med informanter som velges ut. I Q-metode er målet verken å fastslå årsak eller utbredelse/prevalens av fenomener. Videre er Q-metode i bunn og grunn en induktiv metode (Stephenson, 1980). Dermed trenger ikke antallet respondenter i en Q-studie å være like høyt som i tradisjonelle kvantitative studier. Det er relativt sjeldent at en Q-studie involverer mer enn 40 – 50 informanter. Man trenger bare nok informanter til å få oversikt over ulike synspunkt som kan eksistere omkring det aktuelle temaet (Brown, 1980, p. 192). Metoden kan også brukes ved "single case" studier, men da benyttes flere ulike instruksjoner til samme person og med de samme utsagnene.

Det fjerde steget i en Q-studie involverer sortering av kortene eller "Q-sorting". Dette kan ses på som datainnsamlingsfasen i en Q-studie. Deltakerne blir nå presentert for alle utsagnene i Q-samplet trykt på individuelle kort. De blir videre introdusert for sorteringsmatrisen og forklart hvordan de skal forholde seg til skaleringen på denne matrisen. Matrisen har en rangering fra for eksempel (- 3) til (+ 3), hvor (- 3) kan indikere "mest ulikt min mening/ oppfatning/ følelse" og hvor (+ 3) kan indikere "mest likt min mening/ oppfatning/ følelse". Respondentene blir instruert til å sortere kortene i henhold til sine egne subjektive opplevelser og i henhold til den instruksjonen de får, for eksempel "sorter kortene i henhold til det som er mest likt eller mest ulikt din personlige mening eller oppfatning. Kortene blir så sortert ut på matrisen av respondentene. Matrisen har et likt antall felt som det totale antallet med kort, og den har ofte det vi kaller en "kvasi-normal fordeling", det vil si at det er færre felt på ytterpunktene og flere felt til rådighet i midtsonen med verdiene (- 1), (0) og (+ 1). Respondentene blir bedt om å rangere utsagnene i forhold til hverandre i henhold til egen subjektivitet, med utgangspunkt i den gitte matrisen (kalles ofte "forced distribution") (Brown, 1980; Previte, et al., 2007; Stenner, et

al., 2008; Van Exel & de Graaf, 2005). Noen opplever den gitte matrisen som en utfordring, for eksempel fordi de kunne tenke seg å sortere flere kort enn det som er oppgitt i en gitt kolonne. Allikevel er den tvungne fordelingen i Q-matrisen ofte en fordel fordi den kan fremtvinge nyanser og preferanser i respondentenes subjektivitet, det vil si at man må ta standpunkt til om et gitt kort er viktigere enn et annet.

Det siste steget i en Q-studie består av analyse og tolkning av resultater. I analysearbeidet anvendes ofte PQMethod software program (Schmolck, 2002). Her kan alle de individuelle Q-sorteringene (den måten hver enkelt har gjort sin sortering) plottes inn i programmet og analyseres ved personsentrert faktoranalyse (Watts & Stenner, 2005). Resultatene fra Q-faktoranalysen avslører individer som har lignende følelser/meninger/ oppfatninger om det aktuelle temaet – uttrykt ved at de har sortert utsagnene på en lignende måte. Individer som har sortert kortene på lignende måter havner på samme faktor. Det vil variere fra studie til studie hvor mange faktorer som fremkommer, blant annet ut i fra hvor kontroversielt temaet er og hvor stor variasjon det finnes i meninger omkring det bestemte temaet. Gjennom Q-analysene kan man generere en

Illustrasjon: Eksempel på kort i barnestudien.

”typisk Q-sortering” for individer som havner på samme faktor. Denne Q-sorteringen fortolkes av forskeren ut i fra ”abductive principles” eller sannsynlige forklaringer for hvorfor noen individer kan ha sortert kortene på denne måten. Oppfølgingsintervju med respondentene – hvor man spør dem direkte om årsaken til hvorfor de sorterte kortene på denne måten – kan også utføres i fortolkningsprosessen. Disse intervjuene gjennomføres gjerne med individer som lander spesielt høyt på en gitt faktor (det vil si at de har stort samsvar med faktoren) (Van Exel & de Graaf, 2005).

Fordelene ved å bruke Q-metode i Bambi-prosjektet

Q-metode kan etter vår oppfatning ses på som en systematisk fremgangsmåte for å studere subjektivitet. Faktorene som fremkommer i denne typen studier er basert på den måten respondentene uttrykker seg på i kortsorteringen, og er ikke basert på forskerens oppfatninger av ulike kategorier. Metoden har blitt fremhevet som et nyttig alternativ for å studere subjektivitet innen psykologisk

forskning (Watts & Stenner, 2005). Videre har Q-metode generelt blitt fremhevet som en svært brukersentrert og inkluderende metode som gjør at selv individer som vanligvis ville ha vansker med å delta i forskning får mulighet til å uttrykke seg (Ellingsen, Størksen, & Stephens, 2009). Dette har gjort det mulig at vi i Bambi-prosjektet faktisk har kunnet involvere 5-år-gamle barn som informanter. I dette tilfellet har utsagnene i Q-samplet blitt omgjort til visuelle illustrasjoner – se illustrasjonsfoto med stor matrise og visuelle kort for barnestudien.

Ønsker du å vite mer om Q-metode eller om Bambi-prosjektet? Ta gjerne kontakt med prosjektleder Ingunn Størksen på mail: ingunn.storksen@uis.no. Du kan også ta en titt på Bambi-prosjektets hjemmeside <http://www.uis.no/bambi>.

Referanser

- Amato, P. R. (2000). The Consequences of Divorce for Adults and Children. *Journal of Marriage & Family*, 62(4), 1269-1287.
- Brown, S. R. (1980). *Political subjectivity : Applications of Q methodology in political science*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Byberg, I. H., Foss, A. H., & Noack, T. (2001). Gjete kongens harer - rapport fra arbeidet med å få samboerne mer innpasset i statistikken. (No. 40). Oslo - Kongsvinger: Statistisk Sentralbyrå.
- Cheng, H., Dunn, J., O'Connor, T. G., & Golding, J. (2006). Factors Moderating Children's Adjustment to Parental Separation: Findings From a Community Study in England. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 34(2), 239-250.
- Clarke-Stewart, K. A., Vandell, D. L., McCartney, K., Owen, M. T., & Booth, C. (2000). Effects of Parental Separation and Divorce on Very Young Children. *Journal of Family Psychology*, 14(2), 304-326.
- Ellingsen, I. T., Størksen, I., & Stephens, P. (2009). Q methodology in social work research. *International Journal of Social Research Methodology*, 2009 iFirst Article DOI 10.1080/13645570903368286.
- Jensen, A. M., & Clausen, S. E. (1997). *Barns familier: samboerskap og foreldrebrudd etter 1970*. Oslo: Norsk institutt for by- og regionforskning.
- Landsford, J. E., Malone, P. S., Castellino, D. R., Dodge, K. A., Pettit, G. S., & Bates, J. E. (2006). Trajectories of Internalizing, Externalizing, and Grades for Children Who Have and Have Not Experienced Their Parents' Divorce or Separation. *Journal of Family Psychology*, 20(2), 292-301.
- Leon, K. (2003). Risk and Protective Factors in Young Children's Adjustment to Parental Divorce. *Family Relations*, 52, 258-270.
- Lewis, M., Feiring, C., & Rosenthal, S. (2000). Attachment over time. *Child Development*, 71(3), 707-720.
- Manfredi, L. A. (1977). Divorce and the preschool child. *Day care and early education*, 5, 18-20.
- Nair, H., & Murray, A. D. (2005). Predictors of attachment security in preschool children from intact and divorced families. *The Journal of genetic psychology*, 166(3), 245-263.
- Pagani, L., Boulerice, B., Tremblay, R. E., & Vitaro, F. (1997). Behavioural Development in Children of Divorce and Remarriage. *Journal of Child Psychology & Psychiatry*, 38(7), 769-781.
- Previte, J., Pini, B., & Haslam-McKenzie, F. (2007). Q methodology and rural research. *Sociologia Ruralis*, 47(2), 135-147.
- Ramlo, S. (2009). Q Methodology and Mixed Methods Research (Conference paper at "Nasjonal Forskningskonferanse i Q - metode" Universitetet i Stavanger).
- Schmolck, P. (2002, Nov-28-2002). PQMethod Download Mirror Retrieved 27.06., 2006, from <http://www.qmethod.org/Tutorials/pqmethod.htm>
- Statistisk sentralbyrå (2009). *Skilsmisser 2008 etter barnetall og antall barn under 18 år berørt av skilsmisse. Aldersgrupper*. Oslo. Statistisk sentralbyrå (2006).

- Befolkningsstatistikk. Barn, 1. januar 2005. En av tre 17-åringer bor med en forelder. Retrieved from <http://www.ssb.no/barn/arkiv/art-2006-09-21-01.html>
- Stenner, P., Watts, S., & Worrell, M. (2008). Q Methodology. In C. Willig & W. Stainton-Rogers (Eds.), *The SAGE Handbook of Qualitative Research in Psychology*. Los Angeles, London, New Dehli, Singapore: SAGE Publications.
- Stephenson, W. (1953). *The study of behavior: Q-technique and its methodology*. Chicago: University of Chicago Press.
- Stephenson, W. (1980). Newton's Fifth Rule and Q Methodology - Application to Educational Psychology. *American Psychologist*, 35(10), 882-889.
- Størksen, I. (2008). Hva kan barnehagen bidra med til barn som har opplevd samlivsbrudd? *Spesialpedagogikk forskningsutgave*(02), 44-50.
- Størksen, I., Røysamb, E., Gjessing, H., K., Moum, T., & Tambs, K. (2007). Marriages and psychological distress among adult offspring of divorce: A Norwegian study. *Scandinavian Journal of Psychology*, 48(6), 467-476.
- Størksen, I., Røysamb, E., Holmen, T. L., & Tambs, K. (2006). Adolescent adjustment and well-being: Effects of parental divorce and distress. *Scandinavian Journal of Psychology*, 47, 75-84.
- Størksen, I., Røysamb, E., Moum, T., & Tambs, K. (2005). Adolescents with a childhood experience of parental divorce: a longitudinal study of mental health and adjustment. *Journal of Adolescence*, 28(6), 725-739.
- Thorsen, A. A. (2006). A pathway to understanding Q-methodology. *Journal of Human Subjectivity*, 4(2), 33-53.
- Van Exel, J., & de Graaf, G. (2005). Q methodology: A sneak preview. Erasmus MC, Institute for Medical Technology Assessment (iMTA), Department of Health Policy & Management (BMG). <http://www.qmethodology.net/PDF/Q-methodology%20-%20A%20sneak%20preview.pdf>.
- Watts, S., & Stenner, P. (2005). Doing Q methodology: theory, method and interpretation. *Qualitative Research in Psychology*, 2, 67-91.

Ingunn Størksen er utdannet psykolog fra UiO (2000) og har også doktorgrad i psykologi fra UiO (2006). Hun er for tiden ansatt som førsteamanuensis ved Senter for atferdsforskning ved UiS. BAMBİ-prosjektet har som mål å vinne kunnskap om hvordan barnehagetilbudet kan tilrettelegges for å ivareta særlige behov hos ulike barn og familier som opplever samlivsbrudd.

Illustrasjonene som gjengis i denne artikkelen tilhører Senter for atferdsforskning, UiS.

Norsk forening for Mastere i Psykologi

Ønsker du å bli en del av et nettverk som kan ivareta og videreutvikle dine faglige og profesjonelle interesser? MiP er en landsomfattende nettverksorganisasjon for personer med hovedfag- /masterutdanning i psykologi. Medlemskap i MiP betinger et masterstudium i et psykologisk fagområde som bygger på en bachelorgrad i psykologi.

Som medlem blir du en del av vårt kompetansenettverk samt at du får blant annet abonnement på *Psykologisk Tidsskrift NTNU* (3 nr. i året), nyhetsbrev fra MiP (4 nr. i året) og muligheten til å delta på kurs og seminarer arrangert av foreningen. I tillegg får du full tilgang til vårt nettsted www.psykologisk.no. Medlemskap koster 400 kr per år (300 kr for studenter).

For mer info om MiP, se vår hjemmeside www.psykologisk.no